

Тыкъ безъ тебе азъ самъ !

Какъ ма пиле не милѣшъ

И отнекашъ прѣзъ мора

Самненчукъ да живѣшъ !

Азъ безъ тебе да горѣхъ.

Тамъ кждѣго да налишишъ

Ты самъ си удрученъ,

Можешь ли да ма увѣришъ

Че ѿ: мыгнишъ зорадъ менъ ?

Ты кждѣто че отнедишь,

Тамъ по людскы-тѣ мѣста,

Ще да срѣшнешь и ѿ: видиши

Толкозъ хѣбакы иѣща.

И ѿ: скоро да забрѣшишъ

Мой тж дрѹжбъ и любовь ;

Ахъ да ли ѿ: шешь ма отстави

Зорадъ дрѹгій дрѹгарь новъ ?

Яко бы и твой да стояшишъ

Ты отъ менъ да съ отречешь,

Знай че гробъ ѿ: ли отвориши ;

На смерть ѿ: ма прѣдадешь

— о —

Ахъ безжалостно моинъ,